

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Secunda. An Angeli verè assumant corpora, & quomodo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

Probatur ex Sacra Scriptura

3. Regum: ubi habetur, Angelum malum missum fuisse ad decipiendum Achab, ut constat ex illo verbo: *Egredere*. Item Pl. 77. *Immisiones per Angelos malos*, quod explicando, Glossa dicit: *Malos Angelos etiam mitti*. Et Matth. 7. *Mitte nos in porcos*, qui sunt luxuriosi, ut mali, secundum Glossam,

V.
Etiam unus
Angelus
mittitur ab
alio.

Dico 3. *Unum Angelum etiam mittitur ab alio.*

Probatur primò ex illo Zachariæ 2.

Alius Angelus egrediebatur in occursum ejus & dixit ad eum, loquere ad puerum istum. Item Daniel. 8. *Et audivit vocem viri* (Michi dicitur fuisse, mittens Gabrielem, teste Hieronymo) *inter Ulai, & clamavit & ait, Gabriel fac intelligere istam visionem*.

Probatur secundò homil. 1. super

Missus est, ubi dicit: *Non arbitror, hunc Angelum (Gabrielem) de minoribus esse, qui qualibet ex causa, crebra soleant ad terras fungi legatione, quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, fortitudo Dei dicitur, & quia non ab alio aliquo forte excellentiore se (ut assolent) spiritus, sed ab ipso Deo mitti perhibetur*. Item tract. de Ordine Vitæ cap. 5. hæc habet: *Si enim Angelus Angelo imperat, & inter jubentem & obedientem summa maneat concordia, videat ille, quam graviter peccet &c.* Et ratio etiam est, quia si unus alterum illuminat, cur unus alterum etiam non mitteret. Sed

Dices: Scriptura insinuat frequenter, soli

Deo competere, mittere Angelos, nam Pl. 103. dicitur: *Qui facit Angelos tuos spiritus, & Pl. 102. Benedicite Domino ministris ejus, qui faciunt voluntatem ejus*. &c. Prefatos textus intelligendos, Deum solum ex autoritate suprema & directa mittere, non verò quòd alii ex autoritate delegata non possint etiam mittere, sicut patet de Regibus terrenis, & eorum Principibus, qui suos quoque nuntios mittunt, alià tamen, & alià ratione.

VI.
Ministeria
eorum respiciunt mundum
corporalem.

Dico 4. *Ministeria Angelorum, ad quæ mittuntur, respiciunt hunc mundum corporalem, non solum propter motum orbium celestium, sed etiam, quatenus peculiaribus rebus peculiare Angelis sunt deputati, ut hæc inferiora, in ordine debito, à Divina Providentia intento, conserventur*. Ita D. Augustinus, Bernardus, D. Thomas & ante ipsos Origenes.

Probatur primò ex Scriptura

Daniel 10. ubi alius Angelus præpositus Regno Persarum dicitur, & alius Judææ, Apocal. 14. dicitur unus Angelus habere potestatem super ignem, 17. super aquas, & alibi alia super alia.

Probatur secundò ex nostris Sanctis

Doctoribus Augustino lib. 83. qq. 9. 79. ubi dicit: *Unaquæque res visibilis, in hoc mundo, habet Angelicam potestatem sibi præpositam*. D. Bernardo lib. 5. de Confid. cap. 4. ubi ait: *Virtutes esse, quarum nutu vel opere, signa & prodigia in elementis, sive ex elementis facta, apparent. Potestates, quarum virtute coercetur malignitas aëris hujus. Principatus, quorum moderamine & Sapientia omnis in terra principatus constituitur, regitur, limitatur, transfertur, mutilatur & mutatur*. Addo his D. Damascenum lib. 2. de fide cap. 3. ubi ait, An-

gelos destinatos, *Ut certas quæque terras & partes custodiant, Gentesq; & Regiones tueantur*. Quod etiam de Principibus & Regibus dicendum, ubi ex D. Bernardo deduci potest, sed de hoc infra in custodia Angelorum, ex proposito, redibit sermo.

QUÆSTIO II.

An Angeli verè assumant corpora & quomodo?

Quia Angelorum ministeria,

ad quæ mittuntur, mundum hunc & homines in terra degentes, respiciunt, quorum operationes à phantasmatis dependent, ut per se directè spiritus nullatenus percipere possint, idè frequenter debent corpora assumere & in illis apparere, nam, ut ait D. Bernardus Serm. 5. in Cantica: *Quoniam ergò modo implent ministerium suum absq; corpore, præsertim apud viventes in corpore? Verumtamen nonnulli olim dixerunt, verè Angelos in corporibus assumptis non apparere, sed in sola nostra imaginatione, sicut de Lamiis Concilium Ancyranum in Decreto Generali factum dicit, & præcipit prædicare Sacerdotes his verbis ex Miranda: Quòd scilicet quædam mulieres Demonum illusiones seculi, nominè horum cum Diana Paganorum Dea, & innumera multitudine mulierum, credunt se equitare super quadam bestias, & multa terrarum spatia pertransire, quæ falsà opinione deceptæ, hæc verè esse credunt, & credendo à recta via deviant. Idè Sacerdotes per Ecclesias sibi commissas populo prædicare debent, hæc omnia esse falsa, & a maligno spiritu mentibus fidelium irrogari. Et, cum solus spiritus hoc patitur, in sublimi mens hæc non in animo, sed in corpore opinatur evenire. Quod, licet verum sit quandoq; malignum spiritum, Lamias & sagas sic deludere, nihilominus historica veritas, & procellus forentes probant, verè etiam corporaliter se gatt transferri & Demones in veris corporibus apparere. Unde*

Notandum, tò verè in titulo quæstionis,

excludere tantum apparentiam phantasticam, significatq; tam veritatem assumptionis, quam realitatem corporis assumpti, citra informationem & unionem hypostaticam, ut mox dicam, ut sit in se realis Physicus effectus potentie motricis Angelorum, tam formaliter, quoad suam relativam essentiam, quam terminativè, respectu corporis in se visibilis, tangibilis. Hinc

Dico I. Angeli verè & realiter corpora Physica assumunt.

Ita communis consensus Catholicorum & Patrum.

Probatur primò ex Scriptura

Gen. 18. ubi tres Angeli apparuisse Abramæ, eorum pedes lavisse, comedisse, referuntur, & cap. 19. in Sodomam, veluti peregrini visse; Et in libro Tobie per totum legitur Raphael per multos dies, & per varia itinera cum Juniore peregrinatus, eum deducendo & reducendo. Lucae 1. Gabriel apparuit sacratissimæ Virgini, eam salutavit & longum discursum cum ea habuit. Sed

Dices:

IV.

Dices: Hæc omnia contigisse Patribus in visione phantastica & imaginaria, non verò in reali corporum assumptione. Verum Contra I. Genes. 32. Jacob iter facienti, obviam facti sunt Angeli, quos, cum vidit, ait: *Castra Dei sunt hæc*, exinde unus illorum in forma viri luctatus est cum eo, usque mane, vidensq; illum superare non posse, percussit nervum femoris ejus, sed quomodo potuisset luctari, illumq; percutere, si verum corpus, densum, durum & sensibile non habuit? Contra 2. In statu Innocentia non poterat homo per illusionem decipi, si per apparentem visionem, si per solam internam imaginationem, & tamen in illo statu in forma sensibili serpentis apparuit Evæ & Adæ Gen. 3. Quod à fortiori urget de Christo Domino, ad quem Dæmon visibiliter accessit Matth. 4. cujus tamen sensus sic illudere non potuit; ergò dicendum, quòd in similibus apparitionibus vera corpora assumpserint, maximè, cum modus loquendi Scripturæ clarè insinuet.

Probatur secundò ex Patribus nostris Augustino Serm. 16. Divers. cap. 9. dicente: *Quosdam Angelos humanis oculis apparuisse, Scriptura commemorat. Sed utiq; potestati eorum corpoream creaturam ita Dominus illis subdidit, ut illis eam pro voluntate coaptaret. Unde & illi, quamvis non nati ex semina, verum tamen corpus (assumptum) habuerunt quòd ex qualibet specie in quamlibet speciem, pro sui ministerii, atq; officii ratione, convertere, ex vera tamen in veram.* Et lib. 1. Civit. cap. 23. ait: *Apparuisse hominibus Angelos in talibus corporibus, ut non solum videri, sed etiam tangi possent, eadem verissima Scriptura testatur.* D. Bernardo Serm. 5. in Cant. dicente: *Quod frequenter Angelos facere (assumere corpora & se in eis movere) tam indubitata, quam nota probat auctoritas; Hinc est, quòd & visi sunt Patribus, & ad eos intraverunt, & manducaverunt, & pedes laverunt.*

Probatur tertio Ratione: Quia non implicat, nec repugnat, ergò: probatur ant. Nam ex parte Angeli est vera virtus motiva, ut assumat corpus, illud moveat, & ex parte corporis est vera subjectio ad voluntatem angelicam ex D. Augustino supra & ex eo, quia est ordinis inferioris, ut proinde ad nutum Angelis obediat, unde etiam velocissimè in fine mundi omnia corpora congregabunt, & comportabunt pulveres & materiam primam.

V. **Dico 2.** *Angeli non assumunt corpus, illud informando Physicè, vel hypostaticè uniendo.* Hæc est etiam communis.

Probatur prima pars: Quia Angelus est substantia completa; ergò non potest informare subjectum, id enim est contra naturam substantiæ completæ.

Probatur secunda pars: Quia ex supra dictis substantia creata consistit in duplici negatione, & consequenter non potest terminare dependentiam alterius naturæ creatæ, quia non potest tollere substantiam alterius, cum per negationem nunquam tollatur ne-

F. Amandi Hermann Metaphysica.

gatio. Et dato, quòd etiam substantia effice quid positivum, attamen hypostaticè uniri alteri, opus solius DEI est, ad quod gratis recurritur, cum possimus modum connaturalem intra spheram virtutis Angelicæ habere; ergò.

Dices contra primam partem: Non est contra naturam substantiæ completæ, informare subjectum, cum quo non faceret unum per se, albedo enim est ens completum, & tamen informat subjectum, cum quo non facit unum per se, sed per accidentem; ergò idem dici poterit de Angelo. R. negando ant. cum consequ. prob. Quia, licet non sit contra naturam entis completi accidentalis, est tamen contra naturam entis completi substantialis; per quod patet disparitas magna.

Dico 3. *Angelus assumit corpus per hoc, quòd in illo interne existat præsens, sicut motor ad mobile, totus in toto corpore assumpto, & totus in qualibet parte.*

VI. *Per hoc assumit quòd interne existat.*

Probatur primò: Quia assumptio corporum ab Angelis non potest melius explicari, ergò.

Probatur secundò: Quia per hoc distinguitur sufficienter assumptio corporum, tam à præsentia locali simplici, quam ab informatione & unione hypostatica, ergò: probatur ant. Quia per præsentiam localem Angelus est tantum præsens ultimæ superficiæ, rationem loci positivi naturaliter, ex Aristotele, constituentis, per assumptionem verò Angelus est secundum substantiam suam realiter intrinsicè præsens omnibus partibus corporis assumpti, penes quamdam Metaphysicam penetrationem totius in toto, ac in qualibet parte, ad causandum quemlibet particularem motum in singulis partibus corporis assumpti. Distinguitur etiam à motore externo, sicut nauta movet navim & Angelus orbem, quia in tali motu extrinsecè tantum adest, per assumptionem verò intrinsicè. Differt etiam ab informatione, quia non est inter ea, quæ se habent per modum per se potentia & per se actus. Tandem differt ab unione hypostatica, quia hic non terminat aliquam naturam, suppleto ejus hypostasim, quod dixi tantummodò per Dei potentiam fieri posse, ridiculum autem est, recurrere in assumptione corporum ad miracula Omnipotentia Divina. Sed in contrarium

Opponitur Auctoritas Tertulliani, lib. de Carne Christi, opinantis, Angelos Abrahamæ & Loth apparentes, & cum Jacob luctantem corpora assumpisse humana per hypostaticam unionem, quod etiam alii dixerunt de Joanne Baptista, Malachia, Aggæo Prophetis, Angelos fuisse in Carne assumpta, cum id non repugnet ex parte Angeli. R. Fabulosa hæc effe, contra mentem Patrum omnium, & ipsius Sacrae Scripturæ, quæ clarè asserit & docet, eos homines fuisse, ut patet de Joannis Baptistæ conceptione, nativitate & vita; Nec fundamentum eorum

VII. *Opponitur & solvitur Auctoritas.*

Bbbbbb a de

de possibilitate, aliquid probat, quia hæc possibilitas, est tantum potentia obedientialis passiva, respectu Omnipotentiae Divinae, ad quam, in assumptione corporum, non est recurrendum.

VIII.
Argumentum ex ratione in oppositum.

Arguitur ex ratione: Verbum assumptum naturam humanam, & tamen in illa definitivè non est; ergò etiam, quando Angelus assumit corpus, non debet in illo esse definitivè, ut sit totus in toto, & totus in qualibet parte; probatur consequenter, quia videtur nimis limitari natura Angelica, ergò: probatur antea videtur enim inconveniens, quòd Angelus Raphaël comitatus Tobiam, per totum illud tempus non operatus fuisset aliquid extra illud corpus, maxime, cum illi, qui diverterant ad Loth, in corporibus existentes, etiam extra fuerint populum cæcitate percutientes. R. 1. negando consequenter. Quia verbum Divinum, cum sit illimitatum, nequit intra spatium cuiuscunq; corporis etiam maximi contineri. R. 2. concedendo totum: Quia, licet Angelus sit in corpore assumpto, per hoc tamen non debet limitari ad præcisam hanc præsentiam, cum sit illi inadæquata, quando ergò dicitur Angelus præsens totus in toto corpore, & totus in qualibet parte, solum excluditur præsentia per operationem, vel per circumscriptionem.

IX.
Instantia ad idem.

Instantur: Si assumptio corporum consistit in eo, quòd Angelus sit intrinsicè præsens, ut motor mobili, sequetur, dæmones energumorum corpora assumere, quòd nullus dicet, ergò: probatur sequela, quia sunt intrinsicè præsentès ipsis, eosq; movent & torquent. R. 1. Negando sequelam, cum sua probatione, quia assumptio, ultra motionem corporis, requirit, ut corpus sit formatum, vel assumptum ab Angelo, ad representandum eo modo, quo potest, similitudinem corporis veri, ad exercendas operationes ei convenientes, tanquam suas & sui corporis, quòd non contingit in energumenis. R. 2. negando sequ. cuius prob. distinguo, sunt præsentès toti in toto, & in qualibet parte, etiam animata, nego in aliqua tantum, vel in solis humoribus, concedo & patet, quia de una parte frequenter vagantur ad aliam.

X.
Describitur assumptio ipsa.

Ex dictis colligo, Assumptionem esse unionem intrinsicam motoris ad mobile; unionem hanc non esse substantialem, nisi abusive, sed accidentalem, relativam, extrinsicam advenientem, non simplicem & unicam, sed divisibilem in tot, in quot est divisibile corpus assumptum. Patet primum, quia non est informatio, nec hypostatica unio. Patet secundum, quia assumptio non est quid fictitium, sed reale, non tamen absolutum, cum præter extrema nil absoluti ibi concipiatur, & tota assumptio consideretur per modum habitudinis unius ad aliud. Patet tertium, quia non est ex natura extremorum, sine nova actione Angelicæ virtutis motivæ assumptis corpus. Patet deniq; quartum ex aliis unionibus, & ex divisibilitate corporis.

QUÆSTIO III.

Cujus naturæ sint corpora per Angelos assumptibilia?

Pro resolutione hujus questionis

Notandum 1. Angelum absolute loquendo, quodlibet posse assumere corpus, dummodo non improprietate excedat motricem ejus virtutem, sicut enim omne tale corpus ad nutum ejus obedit, in ordine ad motum localem, ita etiam est illi subditum, in ordine ad assumptionem, quales solum assumptiones tam bonis, quam malis Angelis à Deo permittuntur, finendo eos uti virtute naturali, cum sine concursu generali, ut hominibus appareat, eos vel erudiendo in Divinis mysteriis & faciunt boni; vel ad illudendum, terrendum, decipiendum & præstant hoc mali; unde ordinariè assumunt, vel desiderant assumere talia corpora, in quibus possint humanas operationes exteriore exercere, quales sunt videre, audire, loqui, quavis nonnunquam etiam alia assumere corpora &c.

Notandum 2. Corpora, quæ assumuntur Angeli, vel esse perfectæ, vel imperfectæ. Perfectum tunc dicitur assumere, quando est tale, quòd antecedenter jam prius fuit generatum, non ab ipso Angelo, qui generationis incapax est, ut quando assumit cadaver hominis, vel equi &c. Imperfectum assumere dicitur, quando tale est, quòd completè apparitione dissiparet & resolvitur, ut contingit in Raphaële; Hoc corpus imperfectum ideo dicitur, quia est imperfectè mixtum, quia mixtum perfectum ex generatione naturali non potest tam cito formari, quia non est natum naturaliter generari, nisi secundum determinatum naturæ processum, Angelus autem non potest statim inducere formam perfectè mixti, cum tantum possit elementa activa passivis, convenienter simul uniendo, applicare, & in convenienti situ, corporibus cælestibus approximare, ut educatur talis forma particularis mixti, qualis nata est à talibus agentibus educi, unde illa corpora imperfectè mixta assimilantur impressionibus, ex eo, quòd, sicut impressione resoluta nihil ejus maneat, ita etiam nihil manet corporis assumpti, quando resolvitur, e contra quando resolvitur corpus perfectè mixtum, semper aliquid manet, quia in viventibus non fit resolutio usque ad materiam primam, in viventibus semper manet materia, eaq; nunquam sine forma.

Notandum 3. Corpora imperfectè mixta, adhuc tamen vera esse corpora, habentia veram figuram & veros colores, ac alias qualitates, vera corpora consequentes, contra Vasquem, asserentem, etiam in nostra sententia, id admitti debere, si enim se habent veluti impressiones, & Angeli sunt, qui in assumptis corporibus resistunt agenti, non verò aliqua durities ipsius corporis, sequitur illa corpora non habere qualitates vera corpora subsequentes. Sed gratis laborat, quia etiam grandis.